

Országos Szilárd Leó Fizikaverseny – Elődöntő 2025.

Megoldások

Minden feladat helyes megoldása 5 pontot ér. A feladatokat tetszőleges sorrendben lehet megoldani. A feladatok nem nehézségi sorrendben vannak. A megoldáshoz bármilyen „offline” segédeszköz használható, telekommunikációs eszközök használata tilos. Rendelkezésre álló idő: 180 perc.

A javító tanár belátása szerint az 5 pont az itt megadottaktól eltérő formában is felosztható. A javítás során a közölttől eltérő gondolatmenetű, de szakmailag helyes megoldást is természetesen értékelni kell!

1. Feladat:

(kitűzte: Papp Gergely, Radnóti Katalin & Tarján Péter || 5 pont)

Röviden indokoljuk meg, hogy az alábbi állítások igazak vagy hamisak!

- Szilárd és Wigner támogatták az első atombomba bevetését, hiszen mindketten dolgoztak a bomba fejlesztéséhez kapcsolódó kutatásokon.
- A Nap energiatermelését atommagfúzió adja, míg a Paksi Atomerőműben az atommaghasadást hasznosítják.
- A Nobel-díjas Krausz Ferenc és kollégái lézerekkel „attoszekundumos” impulzusokat állítottak elő. Állítás: előállítható olyan attoszekundumos impulzus, aminek szélessége („hossza”) 1 attoszekundum, és központi hullámhossza a látható fény tartományba esik.
- Egy radioaktív mintában kétféle atom van, a T felezési idővel bomló anyaelem, és annak stabil leányeleme. Kezdetben ezek mennyiségének aránya $N_{\text{anya}}/N_{\text{leány}} = 5/1$. Ahhoz, hogy ez az arány éppen megforduljon, $N'_{\text{anya}}/N'_{\text{leány}} = 1/5$, pontosan két felezési idő kell elteljen.
- A Föld mélyéről felszínre hozott földgázban található hélium izotópjainak ${}^3\text{He}/{}^4\text{He}$ arányszáma jelentősen kisebb, mint a világűrt jellemző ${}^3\text{He}/{}^4\text{He}$ arányszám.

Megoldás:

→ Az itt írottánál rövidebb magyarázat is elegendő. Az indoklás nélküli igaz/hamis válasz 0 pontot ér!

- HAMIS.** Bár Szilárd és Wigner valóban dolgoztak a bomba fejlesztéséhez kapcsolódó kutatásokon, mind a ketten ellenezték az atombomba tényleges bevetését. Ellenkezésüknek egy, az USA elnökének címzett petícióban is hangot adtak, bár ez végül nem ért cél. (1 pont)
- IGAZ.** A Napban az ún. proton-proton láncú magfúzió megy végbe, ahol több lépésben, végeredményben 4 protonból lesz egy hélium atommag. A Paksi Atomerőműben pedig az ${}^{235}\text{U}$ hasadását használják fel. (1 pont)
- HAMIS.** Az 1 attoszekundum szélességű lézerpulzus központi hullámhosszának periódusideje nem lehet 1 attoszekundumnál hosszabb. Az ehhez tartozó frekvencia $1 \cdot 10^{18}$ Hz, ami a függvénytáblázat alapján a röntgen tartományba esik. (1 pont)
Megjegyzés: A legrövidebb eddig előállított impulzus szélessége („hossza”) kb. 43 attoszekundum.
- HAMIS.** Kezdetben a mintában van 5 egység anyamag, és 1 egység leánymag. A későbbi időpontban 1 egység anyamag és 5 egység leánymag alkotja a mintát. Azaz 4 egység anyamag bomlott el, és lett belőle 4 egység stabil leánymag. A kérdés tehát, hogy mennyi idő alatt csökken *ötödére* az anyaelem mennyisége. Két felezési idő alatt csak negyedére csökkenne. (1 pont)
Megjegyzés: Bomlástörvény felírásával kaphatjuk számszerűen is, hogy $t = \log_2(5) \cdot T \approx 2,32 \cdot T$.
- IGAZ.** A Föld mélyén található nehéz atommagok alfa-bomlásai során keletkező ${}^4\text{He}^{2+}$ magok elektronokat felvéve hélium atomokat alkotnak, és ezáltal végeredményben hélium gáz keletkezik. A föld alatti gázlelőhelyeken ez a hélium is felhalmozódik. Ez csökkenti a ${}^3\text{He}/{}^4\text{He}$ arányt. (1 pont)
Megjegyzés: Az általunk használt hélium nagy része ebből a forrásból származik, mivel a légköri hélium folyamatosan szökik a légkörből.

2. Feladat:

(kitűzte: Radnóti Katalin || 5 pont)

A banán magas káliumtartalma miatt az interneten olykor előkerül a „banándózis” kifejezés.

- Mekkora lehet egy banán ${}^{40}\text{K}$ izotópból származó aktivitása?
- Keletkeznek-e neutrínók vagy antineutrínók egy banánban, és ha igen, mely folyamatok révén?
- Az előző kérdésre igen válasz esetén adjuk meg, hogy hány ilyen részecske keletkezhet másodpercenként!

Adatok: egy banán káliumtartalma kb. 429 mg. A ^{40}K felezési ideje $T = 1,25 \cdot 10^9$ év $\approx 3,94 \cdot 10^{16}$ s. A ^{40}K izotóp a természetes kálium 0,012%-a. A természetes kálium móltömege $M \approx 39$ g/mol. A ^{40}K bomlása során $\approx 89\%$ -ban ^{40}Ca , míg $\approx 11\%$ -ban ^{40}Ar izotópok keletkeznek.

Megoldás:

- a) A kálium móltömege jó közelítéssel $M \approx 39$ g/mol, így 429 mg $\approx 0,011$ mol $\approx 6,6 \cdot 10^{21}$ darab kálium atom. Ennek 0,012%-a ^{40}K , ami $N \approx 7,92 \cdot 10^{17}$ számú atom. Ennek aktivitása

$$A = \lambda N = \frac{\ln(2)}{T} N \approx \frac{0,693}{3,94 \cdot 10^{16} \text{ s}} \cdot 7,92 \cdot 10^{17} \approx 14 \text{ Bq.} \quad (3 \text{ pont})$$

Megjegyzés: Számíthatunk úgy is, hogy kiszámítjuk a kálium fajlagos aktivitását (32 Bq/g) és ezt szorozzuk a megadott tömeggel. A felezési idő év-másodperc átváltásában figyelembe vettük a szökőéveket, azaz 1 év = 365,24 nap.

- b) A függvénytáblában az szerepel, hogy a ^{40}K 89%-ban negatív béta-bomló, míg 11%-ban elektronbefogással bomlik. A negatív béta-bomlásnál keletkezik egy antineutrínó, míg az elektronbefogásnál egy neutrínó. A függvénytábla helyett következtethetünk a megadott Ar és Ca leányelemek rendszámaiból is. **(1 pont)**
- c) A másodpercenként keletkező neutrínók és antineutrínók összes száma egyezik az aktivitással, arányuk a fenti 11:89-el egyenlő. **(1 pont)**

3. Feladat:

(kitűzte: Gulyás Attila || 5 pont)

A cukor az emberi testben ún. lassú égéssel alakul át vízzé és szén-dioxiddá. Tegyük fel, hogy ez az átalakulás tökéletes égés. Az ionizáló sugárzás melegít is, a dózis pontos mérőeszközeként kalorimétert is használnak.

- a) Ionizáló sugárzás által keltett mekkora dózis (Gy) okoz elméletileg akkora hőmérsékletnövekedést, mint 1 kockacukor tökéletes eloszlása és elégeése a testben?
- b) Számítsuk ki ezt az elméleti hőmérsékletnövekedést!
- c) Hány gramm cukornyi energia koncentrálódik 1 g tömegű ($\approx 1 \text{ cm}^3$ térfogatú) testszövetben elméletileg, ha az 75 Gy dózist kapott? (Ez egy tipikus daganatkezelés.)
- d) Számítsuk ki a c) kérdésben szereplő testszövetben létrejövő hőmérsékletnövekedést is!

Adatok: a cukor égéshője (energiakonzentrációja) $H_f = E/m = 16,17$ kJ/g, egy kockacukor tömege $m_k = 3,5$ g. Vegyük az emberi test átlagos fajhőjét $c = 3,5$ kJ/(kg · K)-nek, átlagos tömegét pedig 75 kg-nak.

Megoldás:

- a) Egy kockacukor energiatartalma

$$E_k = 16,17 \frac{\text{kJ}}{\text{g}} \cdot 3,5 \text{ g} \approx 56,6 \text{ kJ.} \quad (1 \text{ pont})$$

Ha ennyi energia érné ionizáló sugárzásból az ember testét, úgy az abból eredő dózis

$$D = \frac{E}{m} = \frac{56,6 \cdot 10^3 \text{ J}}{75 \text{ kg}} \approx 755 \text{ Gy. (!)} \quad (1 \text{ pont})$$

Megjegyzés: Összehasonlításképpen: a 3 – 4 Sv egésztest-dózis halálozási rátája 50%.

- b) A hőmérsékletnövekedést az energianövekményből kapjuk: $\Delta E = cm\Delta T$,

$$\Delta T = \frac{E}{cm} = \frac{D}{c} = \frac{56,6 \text{ kJ}}{3,5 \text{ kJ}/(\text{kg} \cdot \text{K}) \cdot 75 \text{ kg}} \approx 0,22 \text{ K} \equiv 0,22 \text{ }^\circ\text{C.} \quad (1 \text{ pont})$$

Figyeljük meg, hogy a tömeg kiesik az egyenletből - a dózis és a hőmérsékletemelkedés között csak a fajhő teremt kapcsolatot.

c) A testszövet tömege 1 g. Az energia a dózis definíciójából

$$E_{sz} = D_{sz} \cdot m_{sz} = 75 \frac{\text{J}}{\text{kg}} \cdot 1 \cdot 10^{-3} \text{ kg} = 0,075 \text{ J.}$$

Innen a cukor tömege $m = 0,075 \text{ J} / (16,17 \cdot 10^3 \text{ J/g}) \approx 4,64 \mu\text{g}$, egy cukorszemcse töredéke. **(1 pont)**

d) Hasonlóan a korábbiakhoz

$$\Delta T_{sz} = \frac{E_{sz}}{c_{sz} m_{sz}} = \frac{D_{sz}}{c_{sz}} = \frac{75 \text{ J/kg}}{3500 \text{ J/(kg} \cdot \text{K)}} \approx 0,021 \text{ K} \equiv 0,021 \text{ }^\circ\text{C.} \quad \text{(1 pont)}$$

Megjegyzés: Ha észrevesszük, hogy a megadott dózis majdnem pontosan 1/10-ed része az a) rész eredményének, abból is számíthatunk közvetlenül, mivel $\Delta T = D/c$, és így a hőmérsékletnövekedés is $\approx 1/10$ -ed része a 0,22 foknak.

4. Feladat:

(kitűzte: Tarján Péter || 5 pont)

Határozzuk meg a következő részecskék (mozgási) energiáját, és rakjuk növekvő sorrendbe őket:

- a) az elektron Compton-hullámhosszával megegyező hullámhosszú foton;
- b) az elektron Compton-hullámhosszával megegyező de Broglie-hullámhosszú müion;
- c) egy αc sebességű elektron, ahol $\alpha = e^2 / (4\pi\epsilon_0 \hbar c) \approx 1/137$ a finomszerkezeti állandó!

Adatok: $m_\mu = 1,88 \cdot 10^{-28} \text{ kg}$, $m_e = 9,11 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$, $c \approx 3 \cdot 10^8 \text{ m/s}$; $m_e c^2 \approx 511 \text{ keV}$, $m_\mu / m_e \approx 207$.

Megoldás:

a) Az elektron Compton-hullámhossza (függvénytábla):

$$\lambda_C = \frac{h}{m_e c} = 2,43 \cdot 10^{-12} \text{ m.}$$

A de Broglie összefüggéssel ($p = h/\lambda$) összevetve látjuk, hogy ilyenkor a lendület éppen $p_e = m_e c$. Az ennek megfelelő fotonenergia:

$$E_\gamma = \frac{hc}{\lambda} \equiv p_e c \equiv m_e c^2 \approx 511 \text{ keV} \approx 8,19 \cdot 10^{-14} \text{ J.} \quad \text{(1 pont)}$$

b) Az ezzel megegyező de Broglie-hullámhosszú müion lendülete szintén p_e :

$$p = \frac{h}{\lambda} \equiv p_e = m_e c \approx 2,73 \cdot 10^{-22} \text{ kg} \frac{\text{m}}{\text{s}}, \quad \text{(1 pont)}$$

így a (nem relativisztikus) mozgási energia

$$E_\mu = \frac{p_e^2}{2m_\mu} = \frac{(m_e c)^2}{2m_\mu} = \frac{(2,73 \cdot 10^{-22} \text{ kg} \cdot \text{m/s})^2}{2 \cdot 1,88 \cdot 10^{-28} \text{ kg}} \approx 1,98 \cdot 10^{-16} \text{ J.} \quad \text{(1 pont)}$$

c) Az elektron sebessége

$$v_e = \alpha c \approx \frac{c}{137} = 2,19 \cdot 10^6 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

(nem relativisztikus), ezzel a mozgási energiája

$$E_e = \frac{m_e v_e^2}{2} = \frac{m_e c^2}{2 \cdot (137)^2} \equiv \frac{E_\gamma}{2 \cdot (137)^2} \approx \frac{8,19 \cdot 10^{-14} \text{ J}}{37538} \approx 2,18 \cdot 10^{-18} \text{ J.} \quad \text{(1 pont)}$$

Megjegyzés: Ennyi a hidrogénatomban az alapállapotú elektron sebessége ill. mozgási energiája, i.e. ennyi az alapállapotú hidrogén ionizációs energiája.

Így a mozgási energia szerinti sorrend: $E_e < E_\mu < E_\gamma$. **(1 pont)**

Alternatív megoldás: A feladat nem kötötte ki milyen mértékegységben határozzuk meg a mozgási energiákat. Számíthatunk keV-ben vagy elektron nyugalmi energia egységekben ($m_e c^2$) is, ezzel elkerülve a lendületekkel, illetve tíz hatványokkal történő bíbelődést:

- a) A Compton-hullámhossz képletét ($\lambda_C = h/(m_e c)$) a de Broglie összefüggéssel ($p = h/\lambda$) összevetve látjuk, hogy

$$E_\gamma = \frac{hc}{\lambda} \equiv p_e c \equiv m_e c^2 \approx 511 \text{ keV.} \quad (1 \text{ pont})$$

- b) A müontra $p_\mu = p_e = m_e c$. Kihasználva, hogy $m_\mu \approx 207m_e$, amivel a (nem relativisztikus) mozgási energia

$$E_\mu = \frac{p_e^2}{2m_\mu} = \frac{(m_e c)^2}{2m_\mu} = m_e c^2 \cdot \frac{m_e}{2m_\mu} = \frac{511 \text{ keV}}{2 \cdot 207} \approx 1,23 \text{ keV.} \quad (2 \text{ pont})$$

- c) Mivel $\alpha \approx 1/137$, így

$$E_e = \frac{m_e v_e^2}{2} = \frac{m_e (\alpha c)^2}{2} = \frac{m_e c^2}{2 \cdot (137)^2} = \frac{511 \text{ keV}}{2 \cdot (137)^2} \approx 13,6 \text{ eV.} \quad (1 \text{ pont})$$

Megjegyzés: Itt is ismerős lehet a 13,6 eV, mint az alapállapotú hidrogénatom ionizációs energiája. A sorba rendezés tehát $E_e < E_\mu < E_\gamma$. (1 pont)

5. Feladat:

(kitűzte: Tarján Péter || 5 pont)

A ^{42}Ca izotóp moláris tömege 41,9586 g/mol, a ^{43}Ca -é 42,9588 g/mol. Mindkét izotóp stabil.

A megadott moláris tömegek semleges atomokra vonatkoznak (atomtömegek).

- a) Határozzuk meg a két mag egy nukleonra jutó kötési energiáját (fajlagos kötési energia)!
- b) Melyik mag esetében nagyobb a fajlagos kötési energia, és miért? Adjunk kvalitatív magyarázatot!
- Adatok: $m_p = 1,6726 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$, $m_n = 1,6749 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$, $m_e = 9,1094 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$, $N_A = 6,0221 \cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1}$, $c = 2,9979 \cdot 10^8 \text{ m/s}$, $e = 1,6022 \cdot 10^{-19} \text{ C}$.

Megoldás:

- a) A mag tömegét a moláris tömegeből és az Avogadro-állandóból határozzuk meg. Az elektronok tömegét le kell vonni a megadott atomtömegekből!

$$m_{\text{mag}} = \frac{M}{N_A} - Z \cdot m_e, \quad (1 \text{ pont})$$

$$m_{\text{m42}} = \frac{41,9586 \cdot 10^{-3} \text{ kg} \cdot \text{mol}^{-1}}{6,0221 \cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1}} - 20 \cdot 9,1094 \cdot 10^{-31} \text{ kg} \approx 6,9656 \cdot 10^{-26} \text{ kg},$$

$$m_{\text{m43}} = \frac{42,9588 \cdot 10^{-3} \text{ kg} \cdot \text{mol}^{-1}}{6,0221 \cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1}} - 20 \cdot 9,1094 \cdot 10^{-31} \text{ kg} \approx 7,1317 \cdot 10^{-26} \text{ kg.} \quad (1 \text{ pont})$$

→ Elvi hiba az elektronok tömegét nem levonni. Ez esetben erre a részre 0 pont jár.

A fajlagos kötési energia:

$$\varepsilon = \frac{(Zm_p + (A - Z)m_n - m_{\text{mag}})c^2}{A}, \quad (1 \text{ pont})$$

$$\varepsilon_{42} = \frac{(20m_p + (42 - 20)m_n - m_{\text{m42}})c^2}{42} \approx 1,3773 \cdot 10^{-12} \text{ J} = 8,5965 \text{ MeV},$$

$$\varepsilon_{43} = \frac{(20m_p + (43 - 20)m_n - m_{\text{m43}})c^2}{43} \approx 1,3746 \cdot 10^{-12} \text{ J} = 8,5794 \text{ MeV.} \quad (1 \text{ pont})$$

→ A tömegdefektus relatív kis értéke miatt oda kell figyelni a használt tizedesjegyekre. A fenti eredményeket a 4 tizedes pontossággal megadott adatokkal számítottuk. Ezzel $\varepsilon_{42} - \varepsilon_{43} \approx 17 \text{ eV}$ (az irodalmi adat $\approx 16 \text{ eV}$). Ha a versenyző más konstansokat, vagy más kerekítéseket (stb) használ, de eredményül helyesen kijön hogy $\varepsilon_{42} > \varepsilon_{43}$, és a nagyságrendek jók, azt is elfogadjuk teljes értékű megoldásnak.

- b) A stabil magok fajlagos kötési energia görbéjén a maximális érték a 60-as tömegszám környékén van. A ^{42}Ca magnak nagyobb a fajlagos kötési energiája, annak ellenére, hogy a tömegszáma távolabb van a 60-as tömegszámtól. Érdekes továbbá, hogy bár azt mondják, hogy „a neutronok tartják össze az egymást taszító protonokat”, mégis a több neutronnal rendelkező ^{43}Ca a kevésbé kötött a két mag közül. Ennek oka, hogy a ^{42}Ca mag páros proton- és neutronszámmal rendelkezik (20 ill. 22). A félempirikus kötési energia formulában ezt a párenergia tag fejezi ki, ami páros-páros magok esetén bónuszt ad a kötési energiához, míg a páros-páratlan ^{43}Ca mag esetében 0. (1 pont)

6. Feladat:

(kitűzte: Halász Máté || 5 pont)

Becsüljük meg a technécium biológiai felezési idejét, ha egy vizsgált személy egy pajzsmirigy szcintigráfia során 110 MBq aktivitású ^{99m}Tc -ot tartalmazó oldatot kapott, és a bejuttatást követően 6 órával a testében lévő ^{99m}Tc aktivitása 13 MBq volt. Adatok: A ^{99m}Tc fizikai felezési ideje ≈ 6 h.

Megoldás:

Az effektív felezési idő a kezdeti és 6 óra elteltével mért aktivitásból számítható:

$$T_{\text{eff}} = \frac{t}{\log_2(A_0/A_t)} = \frac{6 \text{ h}}{\log_2(110 \text{ MBq}/13 \text{ MBq})} \approx 1,947 \text{ h.} \quad (1 \text{ pont})$$

A biológiai felezési idő a bomlási állandókra felírt összefüggésből meghatározható. A biológiai ürítés és a radioaktív bomlás egymással párhuzamosan csökkenti a testen belüli aktivitást, ezért az ezekből eredő megváltozás összeadódik:

$$\begin{aligned} \Delta N_{\text{eff}} &= \Delta N_f + \Delta N_b, \\ N\lambda_{\text{eff}} &= N\lambda_f + N\lambda_b, \\ \lambda_{\text{eff}} &= \lambda_f + \lambda_b. \end{aligned} \quad (1 \text{ pont})$$

Kihasználva, hogy $T_b = \ln(2)/\lambda_b$:

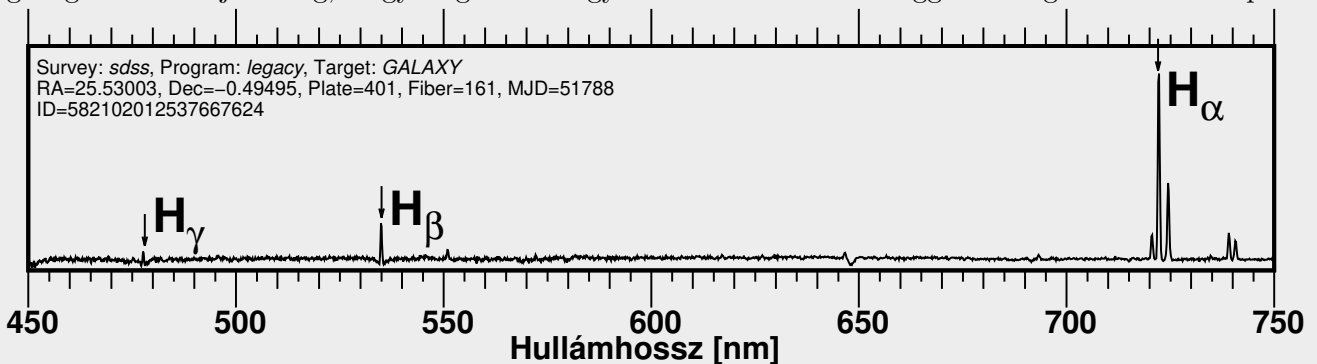
$$T_b = \frac{\ln(2)}{\frac{\ln(2)}{T_{\text{eff}}} - \frac{\ln(2)}{T_f}} = \frac{1}{\frac{1}{T_{\text{eff}}} - \frac{1}{T_f}} = \frac{1}{\frac{1}{1,947 \text{ h}} - \frac{1}{6 \text{ h}}} \approx 2,88 \text{ h.} \quad (3 \text{ pont})$$

Alternatív megoldás: Kiindulhatunk onnan is, hogy ez a két folyamat függetlenül zajlik, $N(t)/N(0) = 2^{-t/T_f} \cdot 2^{-t/T_b}$, ezek eredője az effektív felezési idő ($1/T_{\text{eff}} = 1/T_f + 1/T_b$), amit a fenti képlet is mutat.

7. Feladat:

(kitűzte: Papp Gergely || 5 pont)

Az ábra egy távoli galaxisból jövő fény hullámhossz szerinti felbontását (színképét, más néven spektrumát) mutatja. Az ábrán segítségképpen bejelöltük a hidrogén három színképvonalát. Ezek a vonalak az ún. Balmer-sorozathoz tartoznak. Labor körülmények között ezek hullámhosszai rendre $H_\alpha = 656,28$ nm (vörös), $H_\beta = 486,13$ nm (kékeszöld), $H_\gamma = 434,05$ nm (ibolya). Az ábra segítségével becsüljük meg, hogy a galaxis hogyan és mekkora sebességgel mozog a Földhöz képest!

Megoldás:

A megfigyelt hullámhosszak (ábra) $\lambda_\alpha \approx 722$ nm, $\lambda_\beta \approx 535$ nm, $\lambda_\gamma \approx 478$ nm. (1 pont)

A hullámhosszak megnöttek a labor (nyugalmi) értékekhez képest, a vörös irányba tolódtak el, tehát a kérdéses galaxis távolodik a Földtől. (1 pont)

Vonal	λ_m [nm]	λ_f [nm]	λ_m/λ_f
α	722	656,28	1,1(001)
β	535	486,13	1,1(005)
γ	478	434,05	1,1(013)

A sebesség meghatározásához a Doppler-effektus képletét kell felhasználnunk. Ehhez először számítsuk ki a λ_m megfigyelt és λ_f forrás hullámhosszak arányát (lásd a táblázat)! A három érték átlaga jó közelítéssel $\langle \lambda_m/\lambda_f \rangle \approx 1,10063 \approx 1,1$. (1 pont)

Mivel a hullámhossz megváltozása kb 10%, ezért számíthatunk nemrelativisztikusan.

A függvénytáblázatban szerepel a hangtani Doppler-effektus. Itt figyelembe vesszük hogy a hang terjedési közegéhez képest milyen irányban és sebességgel mozog a forrás és a megfigyelő is. A feladatból látjuk, hogy az eltolódott hullámhossz megnőtt (vöröseltolódás), tehát a forrás galaxis a megfigyelőtől távolodik. Ekkor klasszikusan írhatjuk:

$$f_m = f_f \frac{c \pm v_m}{c + v_f}$$

Ahol a megfigyelő sebességének előjele attól függ, hogy a megfigyelő közeledik vagy távolodik-e a forráshoz képest a hullámterjedési közeg inerciarendszerében. A fénysebesség viszont minden inerciarendszerben ugyanaz, ezért vizsgálhatjuk a folyamatot a megfigyelőhöz rögzített inerciarendszerből, ahol $v_m = 0$. A képletet átírva hullámhosszra ($f\lambda = c$) kapjuk, hogy

$$\lambda_m = \lambda_f \frac{c + v_f}{c} \implies \frac{\lambda_m}{\lambda_f} = 1 + \frac{v_f}{c}$$

Korábban kiszámítottuk, hogy átlagosan $\lambda_m/\lambda_f = 1,1$, amiből $v_f/c \approx 0,1$ és $v_f \approx 3 \cdot 10^7$ m/s.

A sebesség előjele pozitív, mivel azt tételeztük fel, hogy a forrás távolodik. **(2 pont)**

→ Leolvasási pontosságon belüli értékek elfogadhatók teljes értékű megoldásként. Ha valaki csak egy vonalat használ, de az eredménye jó, az 1 pont levonással jár.

Alternatív megoldás: Lehet a relativisztikus Doppler képlettel is dolgozni (lásd a 2022. évi elődöntő 6-os feladat megoldását). A relativisztikus Doppler-összefüggés értelmében a megfigyelt hullámhossz (λ_m) és a forrás hullámhossz (λ_f) között a következő összefüggést írhatjuk fel:

$$\frac{f_f}{f_m} = \frac{\lambda_m}{\lambda_f} = \sqrt{\frac{1 + \beta}{1 - \beta}}$$

ahol $\beta = v/c$, v a forrás és megfigyelő egymáshoz viszonyított sebessége. Ebből

$$\beta = \frac{\lambda_m^2 - \lambda_f^2}{\lambda_m^2 + \lambda_f^2} = \frac{(\lambda_m/\lambda_f)^2 - 1}{(\lambda_m/\lambda_f)^2 + 1} = \frac{1,1^2 - 1}{1,1^2 + 1} \approx 0,0950 \implies v_f \approx 2,85 \cdot 10^7 \text{ m/s.} \quad \text{(2 pont)}$$

Megjegyzés: A vöröseltolódás z paraméterét úgy szokták definiálni, hogy

$$z = \frac{\lambda_{\text{megfigyelt}} - \lambda_{\text{nyugalmi}}}{\lambda_{\text{nyugalmi}}} = \frac{\lambda_{\text{megfigyelt}}}{\lambda_{\text{nyugalmi}}} - 1,$$

mert ezt könnyű számítani, és ebből egyből kapjuk a forrás v sebességét: $v = z \cdot c$.

8. Feladat:

(kitűzte: Szűcs József || 5 pont)

Egy fotocella katódját 400 nm hullámhosszúságú fénnel világítjuk meg. Ekkor a fotoáram zárófeszültsége 0,5 V lesz.

- Milyen fémből készülhetett a cella fotókatódja? (Használjunk függvénytáblázatot!)
- Milyen feltételnek kell eleget tegeren a megvilágító fény hullámhossza, hogy fotoáram létrejöhessen?

Megoldás:

A fotoeffektus egyenlete a függvénytáblában

$$hf = W_{\text{ki}} + \frac{1}{2}mv^2, \quad \text{(1 pont)}$$

ahol $h = 6,626 \cdot 10^{-34}$ Js a Planck-állandó, f a foton frekvenciája, ($E = hf$ a foton energiája), W_{ki} az anyagfüggő kilépési munka, és $mv^2/2$ a kilépő elektron mozgási energiája.

- Az anyag meghatározásához az egyenletet rendezzük a kilépési munkára

$$W_{\text{ki}} = hf - \frac{1}{2}mv^2.$$

Most közös mértékegységre kell hoznunk mindent. A függvénytáblázat kilépési munka táblázata aJ és eV értékekben adja meg a kilépési munkát. Az elektron energiája eleve eV-ban adott, a feladat szövege szerint $0,5 \text{ eV} \approx 0,08 \text{ aJ}$. A foton energia

$$hf = \frac{hc}{\lambda} = \frac{6,626 \cdot 10^{-34} \text{ Js} \cdot 3 \cdot 10^8 \text{ m/s}}{400 \cdot 10^{-9} \text{ m}} \approx 0,497 \text{ aJ} \approx 3,1 \text{ eV}.$$

Innen $W_{\text{ki}} = 3,1 \text{ eV} - 0,5 \text{ eV} = 2,6 \text{ eV}$, vagy $W_{\text{ki}} = 0,497 \text{ aJ} - 0,08 \text{ aJ} \approx 0,42 \text{ aJ}$, amihez a bárium (táblázatban: 2,60 eV és 0,42 aJ) áll a legközelebb. **(2 pont)**

→ Közel áll még a lítium (2,64 eV) és nátrium (2,55 eV) is. Ha a számítás alapvetően jó, de esetleg nem a kapott eredményhez legközelebbi elemet nevezi meg a versenyző, azt is elfogadjuk megoldásnak.

- b) A határhullámhossz a kilépési munkából számítható. Kihasználva, hogy épp most számítottuk ki, hogy $400 \text{ nm} \rightarrow 3,1 \text{ eV}$, amiből $2,6 \text{ eV} \rightarrow 470 \text{ nm}$. (Figyeljünk a fordított arányosságra!) A határhullámhossznál **rövidebb** hullámhosszak (nagyobb fotonenergiák) képesek fotoeffektust kiváltani. **(2 pont)**

Alternatív megoldás: Számíthatunk direkt a függvénytáblában található képlettel. Vagy már korábban kiszámítottuk aJ-ban a kilépési munkát, vagy ha eV-ban számítottunk, átszámíthatjuk; vagy a táblázatból kikereshetjük, hogy báriumra $W_{\text{ki}} = 0,42 \text{ aJ}$, és innen

$$\lambda_{\text{max}} = \frac{hc}{W_{\text{ki}}} = \frac{6,626 \cdot 10^{-34} \text{ Js} \cdot 3 \cdot 10^8 \text{ m/s}}{0,42 \cdot 10^{-18} \text{ J}} \approx 473 \text{ nm}.$$

9. Feladat:

(kitűzte: Radnóti Katalin || 5 pont)

Egy vörös törpecsillag felszíni hőmérséklete 2500 K , tömege a Nap tömegének 8%-a.

- Milyen távolságban kell keringenie egy exobolygónak ekörül, hogy ugyanakkora legyen a napállandónak nevezett mennyiség, mint a Földön?
- Hogyan aránylik ez a Nap-Föld távolsághoz?
- Mekkora lenne egy ekkora távolságban keringő exobolygó keringési ideje?

Adatok: A csillag sugara $8,3 \cdot 10^7 \text{ m}$, a Stefan-Boltzmann állandó $\sigma = 5,67 \cdot 10^{-8} \text{ W}/(\text{m}^2\text{K}^4)$, A Nap-Föld átlagos távolsága (1 Csillagászati Egység, 1 CsE) $\approx 1,5 \cdot 10^{11} \text{ m}$, a Nap tömege $m_N = 2 \cdot 10^{30} \text{ kg}$, a földi napállandó $S_F = 1361 \text{ W}/\text{m}^2$, a gravitációs állandó $G \approx 6,67 \cdot 10^{-11} \text{ Nm}^2/\text{kg}^2$. Az egyszerűség kedvéért számítsunk kör alakú pályával.

Megoldás:

- a) A Stefan-Boltzmann törvényből egy hőmérsékleti sugárzó test által kibocsátott teljesítmény

$$P = A\epsilon\sigma T^4,$$

ahol A a test felülete, ϵ az emisszivitás (csillagokra jó közelítéssel $\epsilon \approx 1$), és T a test felületi hőmérséklete Kelvinben. A Napállandó azt fejezi ki, hogy mennyi sugárzási teljesítmény érkezik a Napból a Föld pályáján egységnyi felületre, azaz

$$S_F = \frac{4R_N^2\pi\sigma T_N^4}{4r^2\pi} = \frac{R_N^2\sigma T_N^4}{r^2}. \quad (1 \text{ pont})$$

Ebből kifejezhetjük az r átlagos keringési távolságot a kérdéses törpecsillagra:

$$r = RT^2 \sqrt{\frac{\sigma}{S_F}} = 8,3 \cdot 10^7 \text{ m} \cdot (2500 \text{ K}^2) \sqrt{\frac{5,67 \cdot 10^{-8} \text{ W}/(\text{m}^2\text{K}^4)}{1361 \text{ W}/\text{m}^2}} \approx 3,35 \cdot 10^9 \text{ m}. \quad (1 \text{ pont})$$

- b) Az arány $1,5 \cdot 10^{11} \text{ m} / 3,35 \cdot 10^9 \text{ m} \approx 44,8$ – a bolygó nagyon közel kell keringjen a csillaghoz. **(1 pont)**
 c) A pályán maradáshoz szükséges centripetális erőt a gravitációs vonzás adja:

$$mr\omega^2 = mr \left(\frac{2\pi}{T} \right)^2 = G \frac{mM}{r^2} \implies T^2 = \left(\frac{4\pi^2}{GM} \right) r^3,$$

amiben felismerhetjük Kepler III. törvényét ($T^2 \propto r^3$). Behelyettesítve kapjuk, hogy

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{r^3}{GM}} = 2\pi \sqrt{\frac{(3,35 \cdot 10^9 \text{ m})^3}{6,67 \cdot 10^{-11} \text{ m}^3/(\text{s}^2 \cdot \text{kg}) \cdot 0,08 \cdot 2 \cdot 10^{30} \text{ kg}}} \approx 3,7 \cdot 10^5 \text{ s} \approx 103,5 \text{ h} \approx 4,3 \text{ nap.}$$

(2 pont)

Ahogy azt látjuk – és a Kepler III-ból is tudhatjuk – a keringési idő nem függ a bolygó (test) tömegétől, ez kiesik az erőegyensúlyból. Ezért mindegy hogy milyen tömegű a bolygó.

Megjegyzés: A megadott adatok a TRAPPIST-1 rendszerhez kapcsolódnak. A TRAPPIST-1d exobolygó keringési ideje $\approx 4,05$ nap.

10. Feladat:

(kitűzte: Radnóti Katalin || 5 pont)

Egy gyorsítóban egy, a fénysebesség felével haladó elektron mozgási energiáját négyszeresére növeljük. Mekkora értéket kapunk az elektron sebességére fénysebesség egységeiben a gyorsítás végén akkor,

- a) ha klasszikusan számítunk,
- b) ha relativisztikusan számítunk?

Megoldás:

- a) Klasszikusan a mozgási energia a sebesség négyzetével arányos, $E_m \propto v^2$, ezért a mozgási energia 4-szeresére növelése 2-szeres sebességet jelent, ami épp a fénysebesség lenne. **(1 pont)**

A valóságban az elektron sebessége sosem érheti el a fénysebességet (relativitáselmélet).

- b) A speciális relativitáselmélet szerint a teljes energia a nyugalmi és mozgási energia összege. A nyugalmi energia m_0c^2 , míg a részecske **teljes** energiáját az $E = \gamma m_0c^2$ fejezi ki, ahol

$$\gamma = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$$

(1 pont)

a relativisztikus gamma-faktor, v a részecske sebessége, és m_0 a részecske (nyugalmi) tömege. Néha összevonásra kerül a γm_0 tag mint $\gamma m_0 = m$, és így kapjuk a híres $E = mc^2$ képletet.

A fentiekből kifejezhető egy részecske mozgási energiája úgy, mint a teljes és nyugalmi energiák különbsége, azaz

$$E_m = E - E_0 = \gamma m_0c^2 - m_0c^2 = (\gamma - 1)m_0c^2.$$

(1 pont)

Ha most az 1-es index a gyorsítás előtti, a 2-es a gyorsítás utáni állapotot jelzi, akkor a feladat szövegének értelmében a mozgási energia a négyszeresére nőtt, azaz

$$\begin{aligned} (\gamma_2 - 1)m_0c^2 &= 4(\gamma_1 - 1)m_0c^2, \\ (\gamma_2 - 1) &= 4(\gamma_1 - 1). \end{aligned}$$

Innen a kérdéses v_2/c a γ_2 -ből lesz kifejezhető. γ_1 -et a feladat szövegéből számíthatjuk:

$$\gamma_1 = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{1}{4}}} = \frac{2}{\sqrt{3}}.$$

(1 pont)

Ezt visszahelyettesítve, és γ_2 -re rendezve

$$\gamma_2 = 4 \left(\frac{2}{\sqrt{3}} - 1 \right) + 1 \approx 1,62 \implies \beta_2 = \frac{v_2}{c} = \sqrt{1 - \frac{1}{\gamma_2^2}} \approx \sqrt{1 - \frac{1}{1,62^2}} \approx 0,786.$$

Azaz a részecske sebessége a gyorsítás után a fénysebesség 78,6%-a. **(1 pont)**